

ביעור מעשרות מה בתכל'ס?

אתי זה קורה?

פעם בשלוש שנים: בחג הפסח בשמיטה ובשנה הרביעית.
את המעשרות יש לבער עד לשביעי של פסח, ויש מחמירים להקדים
עד לערב חג הפסח.

אז מה צריך לעשות?

מי שיש ברשותו אחד מהדברים הבאים צריך לטפל בהם:

מטבע לחילול
מעשר שני –
יקדים להשחית
אותו, או יחללו
על 2 כפות סוכר
וישפוך לכיור.

תרומה או חלה
שהופרשו –
יקדים לשרוף או
להשליך

מעשרות
שהופרשו ולא
ניתנו לכהנים,
ללויים או לעניים
– יקדים ליתנם
להם.

פירות מהשנה
הרביעית לנטיעת
העץ (שכבר
נקטפו) – יקדים
לחלל על מטבע.

פירות שאינם
מעושרים
(לדוגמא: יין,
שמן, ריבות או
חמוצים מתוצרת
בית) – יקדים
לעשר אותם.

מי שאין בידו אף אחד מאלו – אינו חייב לעשות דבר.
מי שיש לו מנוי ומטבע בבית האוצר – אינו צריך לדאוג לחילול המטבע.

ומה אחר כך?

אף שבימינו אין חובה לומר את נוסח וידוי המעשרות, מפני שלא כל הפרטים
מתקיימים כהלכה, נהוג לומר את נוסח הוידוי ביום שביעי של פסח:

בערתי הקדש מן הבית, וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולא למנה ככל מצותך אשר צויתני, לא
עברתי ממצותיך ולא שכחתי. לא אכלתי באני ממנו, ולא בערתי ממנו בטמא, ולא נתתי ממנו
למת. שמעתי בקול ה' אלהי, עשיתי ככל אשר צויתני. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך
את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש.
השקיפה ממעון קדשך מן השמים עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה מה שהבטתנו
השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל בבנים ובכנות ואת האדמה אשר
נתתה לנו בטל ובמטר ובולדות בהמה כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש כדי שתתן
טעם בפרות.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלוקי אבותינו, כשם שזכינו לקיים מצות בעור מעשרות וידוי
מעשרות, כן יזכנו הקב"ה לקיים מצות הפרשת תרומות ומעשרות מהתורה, וכן מצות בעור וידוי
מעשרות מן התורה, בביאת גואל צדק ובנין בית המקדש במהרה בלימנו, אמן כן יהי רצון.